

กฎกระทรวง
ความปลอดภัยทางรังสี
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ (๑๘) และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันตได้ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ความปลอดภัยทางรังสี” หมายความว่า การป้องกันประชาชนและสิ่งแวดล้อมจากความเสี่ยงทางรังสี และความปลอดภัยของสถานประกอบการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงทางรังสี ทั้งที่เกิดจากการปฏิบัติงานตามปกติและเกิดจากอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ใด ๆ อันอาจคาดหมายได้

“มาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสี” หมายความว่า มาตรการป้องกันและข้อกำหนดด้านความปลอดภัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางรังสี

“พื้นที่ควบคุม” หมายความว่า พื้นที่ที่ต้องมีมาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสีเพื่อควบคุมการได้รับรังสีหรือป้องกันการแพร่กระจายของการปนเปื้อนทางรังสีบนพื้นผิวอันเกิดจากการปฏิบัติงานตามปกติ และเพื่อป้องกันหรือลดโอกาสและปริมาณการได้รับรังสีอันเกิดจากอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ใด ๆ อันอาจคาดหมายได้

“พื้นที่ตรวจตรา” หมายความว่า พื้นที่ที่ไม่ต้องมีมาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสีเป็นพิเศษ แต่มีความจำเป็นต้องให้อยู่ภายใต้การตรวจสอบการได้รับรังสีอันเกิดจากการปฏิบัติงาน

“ปริมาณรังสีสมมูล” หมายความว่า ผลรวมของปริมาณรังสีดูดกลืนในเนื้อเยื่อหรืออวัยวะใด ๆ ของมนุษย์ หลังจากปรับเทียบการก่อกวนของรังสีทุกชนิดที่อวัยวะนั้นได้รับ โดยเทียบกับการก่อกวนของรังสีแกมมา มีหน่วยเป็นซีเวิร์ต

“ปริมาณรังสียังผล” หมายความว่า ผลรวมของปริมาณรังสีสมมูลหลังจากปรับเทียบสภาพไวต่อรังสีของแต่ละเนื้อเยื่อหรืออวัยวะทั่วร่างกายของมนุษย์ มีหน่วยเป็นซีเวิร์ต

“ผู้ปฏิบัติงานทางรังสี” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานให้กับผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งทั้งแบบเต็มเวลาแบบไม่เต็มเวลา หรือแบบชั่วคราว ซึ่งเกี่ยวข้องกับรังสี

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตผลิต มีไว้ในครอบครอง ใช้ นำเข้า หรือส่งออกวัสดุกันมันตรังสีตามมาตรา ๑๙

(๒) ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองหรือใช้เครื่องกำเนิดรังสีตามมาตรา ๒๖

(๓) ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครอง ใช้ นำเข้า หรือส่งออกวัสดุนิวเคลียร์ตามมาตรา ๓๖

“ผู้แจ้ง” หมายความว่า ผู้แจ้งการครอบครองหรือใช้วัสดุกันมันตรังสีตามมาตรา ๒๐ หรือผู้แจ้งปริมาณการครอบครองวัสดุนิวเคลียร์ตามมาตรา ๓๘

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ การดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากรังสีของผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งจะกระทำได้นั้นเมื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลหรือสังคมมากกว่าผลเสียที่อาจได้รับ และให้กระทำโดยคำนึงถึงความปลอดภัยต่อบุคคล ประชาชน และสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

การได้รับรังสีของบุคคลจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปโดยมีมาตรการควบคุมให้ได้รับรังสีน้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถดำเนินการได้อย่างสมเหตุสมผล โดยพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงจำนวนบุคคลที่ได้รับรังสี ความเป็นไปได้ในการได้รับรังสีและปริมาณรังสีที่จะได้รับความเสี่ยงทางรังสีซึ่งเกิดจากเหตุการณ์อันอาจคาดหมายได้ และลักษณะการก่อให้เกิดอันตรายจากรังสี ทั้งนี้ โดยจะต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีประกอบด้วย

หมวด ๒

การดำเนินการด้านความปลอดภัยทางรังสี

ข้อ ๓ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสี ซึ่งจะต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางรังสีที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

มาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสีตามวรรคหนึ่งจะต้องสอดคล้องกับมาตรการด้านความมั่นคงปลอดภัยทางรังสี

ผู้รับใบอนุญาตต้องมีการทบทวนและตรวจสอบมาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๔ มาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสีที่ได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการแล้ว ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสี ผู้รับใบอนุญาตต้องเสนอต่อเลขาธิการเพื่อให้ความเห็นชอบด้วย

หมวด ๓
พื้นที่ควบคุมและพื้นที่ตรวจตรา

ข้อ ๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตกำหนดพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ตรวจตราโดยคำนึงถึงปริมาณรังสีที่คาดว่าจะได้รับจากการปฏิบัติงานตามปกติและจากอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ใด ๆ อันอาจคาดหมายได้ รวมทั้งรูปแบบและขอบเขตของมาตรการที่ต้องใช้เพื่อการรักษาความปลอดภัยทางรังสี

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสีที่เหมาะสมในพื้นที่ควบคุมอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ควบคุมโดยใช้อุปกรณ์ทางกายภาพ หรือวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสม

(๒) ในพื้นที่ที่มีการใช้วัสดุกัมมันตรังสีเพียงครั้งคราวหรือมีการเคลื่อนย้ายวัสดุกัมมันตรังสีจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง จะต้องมีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ควบคุมโดยวิธีการที่เหมาะสมกับพฤติกรรม และจะต้องระบุช่วงเวลาที่ได้รับรังสีในพื้นที่ควบคุมดังกล่าวด้วย

(๓) มีการติดตั้งสัญลักษณ์ทางรังสีพร้อมข้อความเตือนภัยที่เหมาะสมตามข้อ ๙ รวมทั้งมีคำแนะนำแสดงไว้ที่บริเวณทางเข้าและตามจุดที่เหมาะสม

(๔) มีมาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสีที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงมาตรการเพื่อควบคุมการแพร่กระจายของการปนเปื้อนทางรังสีบนพื้นผิว และการกำหนดระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติงานในพื้นที่ควบคุม

(๕) มีมาตรการควบคุมการเข้าถึงพื้นที่ควบคุมโดยเคร่งครัด

(๖) จัดให้มีพื้นที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่เหมาะสม ณ บริเวณทางเข้าของพื้นที่ควบคุม เช่น อุปกรณ์ป้องกัน อุปกรณ์ตรวจสอบ หรือที่เก็บของ

(๗) จัดให้มีพื้นที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่เหมาะสม ณ บริเวณทางออกของพื้นที่ควบคุม เช่น อุปกรณ์สำหรับตรวจวัดการปนเปื้อนทางรังสีบนพื้นผิว ที่ชำระล้าง หรือที่เก็บของปนเปื้อน

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสีที่เหมาะสมในพื้นที่ตรวจตราอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ตรวจตราด้วยวิธีการที่เหมาะสม

(๒) มีการติดตั้งสัญลักษณ์ทางรังสีพร้อมข้อความเตือนภัยที่เหมาะสมตามข้อ ๙ ณ บริเวณทางเข้าพื้นที่ตรวจตรา

ข้อ ๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีการบันทึกและการตรวจตราความปลอดภัยทางรังสีที่เหมาะสมในพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ตรวจตรา

หมวด ๔
สัญลักษณ์ทางรังสี

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องติดตั้งสัญลักษณ์ทางรังสีพร้อมข้อความเตือนภัยที่เหมาะสมแสดงให้เห็นได้ชัดเจนที่บริเวณทางเข้าพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ที่ตรวจตรา แหล่งอุปกรณ์ทางรังสี วัสดุแกมมันตรังสี เครื่องกำเนิดรังสี วัสดุนิวเคลียร์ และตำแหน่งอื่นที่เหมาะสมทั้งภายในและภายนอกพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ที่ตรวจตรา

สัญลักษณ์ทางรังสีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งใช้สัญลักษณ์ทางรังสีเพื่อการอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๙

หมวด ๕
ผู้ปฏิบัติงานทางรังสี

ข้อ ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องไม่ให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีซึ่งมิใช่ผู้ที่มารับบริการทางการแพทย์ เข้าไปในพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ที่ตรวจตรา หรือปฏิบัติงานใด ๆ ที่เกี่ยวกับรังสี

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องไม่ให้บุคคลที่มีอายุตั้งแต่สิบหกปีแต่ไม่เกินสิบแปดปี ปฏิบัติงานในพื้นที่ควบคุมหรือปฏิบัติงานใด ๆ ที่เกี่ยวกับรังสี เว้นแต่จะเป็นไปเพื่อการศึกษา การฝึกอบรม หรือการฝึกงานซึ่งต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของผู้ปฏิบัติงานทางรังสี

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องควบคุมดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานทางรังสี ผู้ศึกษา ผู้เข้ารับการฝึกอบรม หรือผู้ฝึกงานปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนด และละเว้นการกระทำใด ๆ ในประการที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเอง ผู้ปฏิบัติงานอื่น ประชาชน และสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีการประเมินการได้รับรังสี การเก็บบันทึกผลการได้รับรังสีประจำบุคคล และการเฝ้าระวังสุขภาพที่เหมาะสมแก่ผู้ปฏิบัติงานทางรังสี

ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานทางรังสีสามารถเข้าถึงข้อมูลตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้

ข้อ ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องจัดให้มีข้อมูล คำแนะนำ และการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยทางรังสีที่เหมาะสมแก่ผู้ปฏิบัติงานทางรังสี ผู้ศึกษา ผู้เข้ารับการฝึกอบรม หรือผู้ฝึกงาน

คำแนะนำตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีคำแนะนำให้ผู้ปฏิบัติงานทางรังสี ผู้ศึกษา ผู้เข้ารับการฝึกอบรม หรือผู้ฝึกงาน เมื่อพบเห็นเหตุอันตรายหรือเหตุที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือกระทบกระเทือนต่อความปลอดภัยทางรังสี ให้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสี ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้แจ้งทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานทางรังสีซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์หรืออยู่ระหว่างการให้นมบุตรได้แจ้งถึงข้อมูลการตั้งครรภ์หรือการให้นมบุตรให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งทราบ ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งปรับเปลี่ยนลักษณะการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานทางรังสีซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์หรืออยู่ระหว่างการให้นมบุตรเพื่อให้ได้รับปริมาณรังสีเกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

หมวด ๖
ขีดจำกัดปริมาณรังสี

ข้อ ๑๗ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องควบคุมดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานทางรังสีได้รับรังสีน้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถดำเนินการได้อย่างสมเหตุสมผลตามมาตรฐานการปฏิบัติงานนั้น ๆ และต้องมีให้ได้รับรังสีเกินปริมาณที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ปริมาณรังสียังผล ๒๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยเฉลี่ยในช่วงห้าปีติดต่อกัน ทั้งนี้ ในแต่ละปีจะรับรังสีได้ไม่เกิน ๕๐ มิลลิซีเวิร์ต และตลอดช่วงห้าปีติดต่อกัน จะต้องได้รับรังสีไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิซีเวิร์ต

(๒) ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับเลนส์ของดวงตา ๒๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยเฉลี่ยในช่วงห้าปีติดต่อกัน ทั้งนี้ ในแต่ละปีจะรับรังสีได้ไม่เกิน ๕๐ มิลลิซีเวิร์ต และตลอดช่วงห้าปีติดต่อกัน จะต้องได้รับรังสีไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิซีเวิร์ต

(๓) ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับส่วนที่เป็นผิวหนัง มือ และเท้า ๕๐๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยปริมาณรังสีสมมูลสำหรับส่วนที่เป็นผิวหนังนั้นให้วัดจากค่าเฉลี่ยปริมาณรังสีต่อ ๑ ตารางเซนติเมตรของบริเวณผิวหนังที่ได้รับรังสีมากที่สุด

ข้อ ๑๘ ผู้ปฏิบัติงานทางรังสีซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์หรืออยู่ระหว่างการให้นมบุตร ให้ใช้ขีดจำกัดปริมาณรังสีเช่นเดียวกันกับประชาชนทั่วไปตามข้อ ๒๐

ข้อ ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องควบคุมดูแลมิให้บุคคลตามข้อ ๑๒ ได้รับรังสีเกินปริมาณที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ปริมาณรังสียังผล ๖ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี

(๒) ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับเลนส์ของดวงตา ๒๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี

(๓) ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับส่วนที่เป็นผิวหนัง มือ และเท้า ๑๕๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยปริมาณรังสีสมมูลสำหรับส่วนที่เป็นผิวหนังนั้นให้วัดจากค่าเฉลี่ยปริมาณรังสีต่อ ๑ ตารางเซนติเมตรของบริเวณผิวหนังที่ได้รับรังสีมากที่สุด

ข้อ ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องควบคุมดูแลมิให้ประชาชนทั่วไปซึ่งมิใช่ผู้ที่มารับบริการทางการแพทย์ได้รับรังสีเกินปริมาณที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ปริมาณรังสียังผล ๑ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี ทั้งนี้ ในกรณีสถานการณ์พิเศษ ปริมาณรังสียังผลต่อปีอาจเกินกว่าที่กำหนดไว้ได้ แต่ปริมาณรังสียังผลโดยเฉลี่ยตลอดช่วงห้าปีติดต่อกันจะต้องไม่เกิน ๑ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี

(๒) ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับเลนส์ของดวงตา ๑๕ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี

(๓) ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับส่วนที่เป็นผิวหนัง มือ และเท้า ๕๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี

ข้อ ๒๑ บุคคลแต่ละประเภทตามข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ หรือข้อ ๒๐ ที่มีความเป็นไปได้ที่จะได้รับรังสีจากหลายแหล่ง ผลรวมของปริมาณรังสีจากทุกแหล่งต้องไม่เกินขีดจำกัดปริมาณรังสีที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ หรือข้อ ๒๐ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ พื้นที่ใดในสถานประกอบการที่ไม่มีการใช้ประโยชน์หรือจัดเก็บวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุนิวเคลียร์อีกต่อไป ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จ้างต้องดำเนินการไม่ให้พื้นที่นั้นก่อให้เกิดการได้รับรังสีต่อผู้ปฏิบัติงานทางรังสีหรือประชาชนเกิน ๓๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อปี

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่บุคคลแต่ละประเภทตามข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ หรือข้อ ๒๐ มีความเป็นไปได้ที่จะได้รับรังสีเกินขีดจำกัดปริมาณรังสีที่กำหนดไว้ ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จ้างแจ้งให้สำนักงานทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๔ มิให้นำความในข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๓ มาใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เข้าระงับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

หมวด ๗

ขีดจำกัดการปนเปื้อนทางรังสี

ข้อ ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จ้างต้องควบคุมดูแลมิให้พื้นที่ควบคุมเกิดการปนเปื้อนทางรังสีบนพื้นผิวเกิน ๔ เบ็กเคอเรลต่อตารางเซนติเมตรสำหรับวัสดุกัมมันตรังสีที่สลายตัวให้รังสีบีตา รังสีแกมมา และรังสีแอลฟาที่มีความเป็นพิษต่ำ และเกิน ๐.๔ เบ็กเคอเรลต่อตารางเซนติเมตรสำหรับวัสดุกัมมันตรังสีที่สลายตัวให้รังสีแอลฟาอื่น ๆ

ข้อ ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จ้างต้องควบคุมดูแลมิให้พื้นที่ตรวจตราเกิดการปนเปื้อนทางรังสีบนพื้นผิวเกิน ๐.๔ เบ็กเคอเรลต่อตารางเซนติเมตรสำหรับวัสดุกัมมันตรังสีที่สลายตัวให้รังสีบีตา รังสีแกมมา และรังสีแอลฟาที่มีความเป็นพิษต่ำ และเกิน ๐.๐๔ เบ็กเคอเรลต่อตารางเซนติเมตรสำหรับวัสดุกัมมันตรังสีที่สลายตัวให้รังสีแอลฟาอื่น ๆ

ข้อ ๒๗ วัสดุที่มีการปนเปื้อนทางรังสีบนพื้นผิวด้วยนิวไคลด์กัมมันตรังสีเกิน ๐.๔ เบ็กเคอเรลต่อตารางเซนติเมตรสำหรับนิวไคลด์กัมมันตรังสีที่สลายตัวให้รังสีบีตา รังสีแกมมา และรังสีแอลฟาที่มีความเป็นพิษต่ำ และเกิน ๐.๐๔ เบ็กเคอเรลต่อตารางเซนติเมตรสำหรับนิวไคลด์กัมมันตรังสีที่สลายตัวให้รังสีแอลฟาอื่น ๆ ต้องได้รับการชำระล้างก่อนที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จ้างจะนำวัสดุดังกล่าวไปใช้ประโยชน์

หากไม่สามารถชำระล้างวัสดุที่มีการปนเปื้อนทางรังสีบนพื้นผิวได้ ให้ดำเนินการจัดการกากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการกากกัมมันตรังสีที่ออกตามมาตรา ๘ (๑๔)

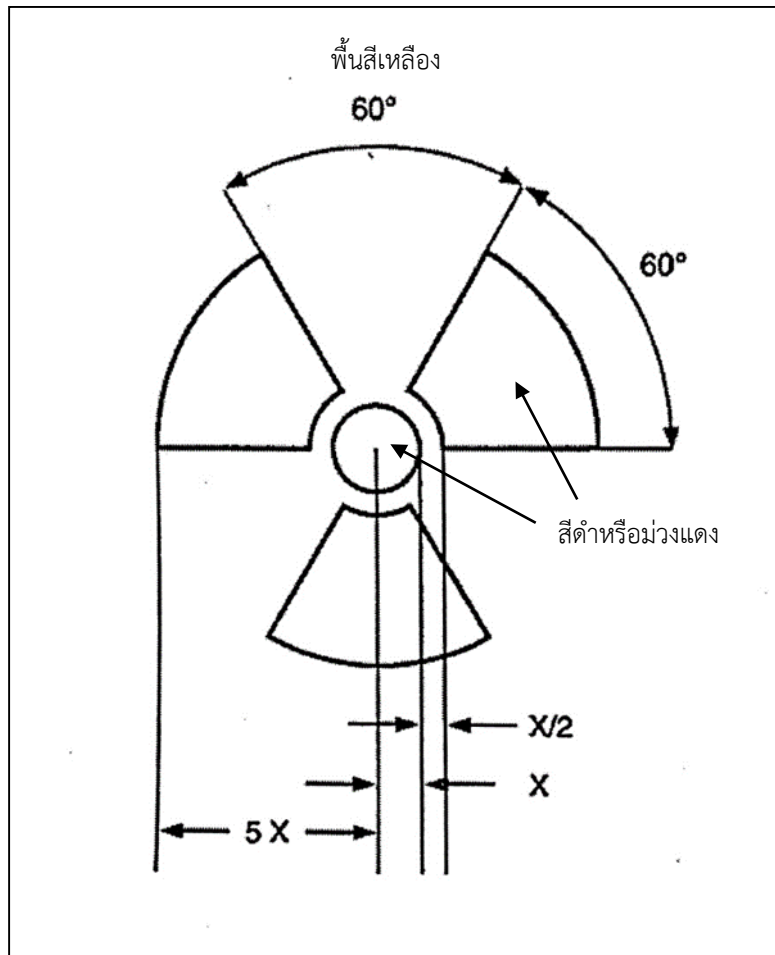
วิธีการชำระล้างการปนเปื้อนทางรังสีบนพื้นผิวตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานสากล เช่น การชำระล้างการปนเปื้อนด้วยสารเคมี (chemical decontamination) การชำระล้างการปนเปื้อนด้วยวิธีทางกล (mechanical decontamination) การนำไปหลอม (melting)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

สุวิทย์ เมษินทรีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แบบสัญลักษณ์ทางรังสี
ทำยกฎกระทรวงความปลอดภัยทางรังสี
พ.ศ. ๒๕๖๑

- หมายเหตุ ๑. สัญลักษณ์ทางรังสี มีสัดส่วนของวงกลมตรงกลางมีรัศมี X และมีรายละเอียดดังรูป
๒. สัญลักษณ์ทางรังสี ต้องมีพื้นป้ายสีเหลือ วงกลมและแถบสีดำหรือม่วงแดง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ (๑๘) และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางรังสี เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ปฏิบัติตาม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้